

การตีความและลีลาการบรรเลงบทเพลง เดอะลาร์ก สำหรับเปียโน

Performance Practice on the Lark for Piano Solo

กฤติน สุธรรมชัย*¹ ปานใจ จุฬารัตน์²

Kritin Suthamchai*¹ Panjai Chulapan²

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้เกี่ยวกับการตีความและลีลาการบรรเลงบทเพลง เดอะลาร์ก ซึ่งเป็นเพลงบทที่สืบจากสิบสองบทเพลงในชุด แพวเลทเซนต์ปีเตอร์สเบิร์ก ที่ประพันธ์ขึ้นสำหรับนักร้องและเปียโน มีเนื้อร้องเป็นบทกวีประพันธ์โดยกวีชาวรัสเซียที่มีชื่อเสียง บทเพลงประพันธ์โดยมิฮาอิล กลินคา (ค.ศ. 1804-1857) นักประพันธ์เพลงชาวรัสเซียที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาแห่งเพลงพื้นบ้านรัสเซีย เนื่องจากมีความสามารถในการประพันธ์เพลงที่มีการใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านได้อย่างไพเราะ ซึ่งต่อมาบทเพลง เดอะลาร์ก ถูกเรียบเรียงสำหรับเดี่ยวเปียโนโดย มิลี บาลาคิเรฟ (ค.ศ. 1837-1910) นักแต่งเพลง นักเปียโนและวาทยกรชาวรัสเซีย ซึ่งนิยมประพันธ์เพลงในรูปแบบของดนตรีชาตินิยม โดยการนำความหลากหลายของดนตรีพื้นบ้านดั้งเดิมมาผสมผสานเข้ากับดนตรีคลาสสิก บทเพลง เดอะลาร์ก เป็นบทเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับนก มีโน้ตเพลงที่เลียนการเคลื่อนไหวของนก ซึ่งนักเปียโนต้องตีความและใช้เทคนิคเฉพาะที่สามารถถ่ายทอดการเคลื่อนไหวของนกให้สมจริงที่สุด ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาตีความ ฝึกซ้อมและกำหนดเทคนิคในการบรรเลงเพื่อให้สื่อสารเพลงบทนี้ออกมาได้อย่างสมบูรณ์และตรงกับจุดมุ่งหมายของผู้ประพันธ์ให้มากที่สุด

คำสำคัญ: เปียโน / ลีลาการบรรเลงเปียโน / เดอะลาร์ก / มิฮาอิล กลินคา / มิลี บาลาคิเรฟ

* Corresponding author, email: kritin.suthamchai@gmail.com

¹ นิสิตปริญญาโท หลักสูตรศิลปกรรมศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Master's Degree Candidate, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

² อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

² Advisor, Assoc. Prof., Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University

Abstract

Piano performance on *The Lark*, piece No.10 from 12 pieces in a set called *Farewell to St. Petersburg* Album was composed with poetries by famous Russian poets for voice with piano accompaniment by Michael Glinka (1804-1857), a famous Russian composer as the father of Russian folk songs due to the ability to compose songs with a melodious folk tune. Subsequently, *The Lark* was transcribed for piano solo by Mily Balakirev (1837-1910). Mily Balakirev is a Russian composer, pianist and conductor who is famous to compose songs in the form of nationalist music by bringing a variety of traditional folk music mixed with classical music. The composer tried to portrait a bird's flying gestures by using swooping notes up and down on the keyboard. The pianist then will interpret and use specific techniques to convey the exact motions of the bird. The researcher interpreted and practiced in order to achieve the best performance according to the composer's purpose.

Keywords: Piano / Performance Practice / The Lark / Michael Glinka / Mily Balakirev

ความเป็นมาและความสำคัญ

นักประพันธ์เพลงชาวรัสเซียในช่วงปลายของยุคโรแมนติกนิยมประพันธ์เพลงพรรณนา (Program Music) ที่กล่าวถึงสิ่งต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง สัตว์นานาชนิดหรือบรรยากาศทิวทัศน์ต่างๆ เช่น *พิกเชอส์แอทแอนเอ็กซิบิชั่น* (*Pictures at an Exhibition*) ของโมเดสต์ มูซอร์กสกี (Modest Mussorgsky, ค.ศ. 1839-1881) และ *เชอเฮอร์ซาเด* (*Scheherazade*) ของนิโกลา ริมสกี-คอร์ซาคอฟ (Nikolai Rimsky-Korsakov, ค.ศ. 1844-1908) บทเพลงเหล่านี้มีความไพเราะจากการผสมผสานทำนองเพลงพื้นบ้านเข้ากับเสียงประสานของเพลงคลาสสิกเข้าด้วยกันอย่างพอเหมาะ ในส่วนของบทเพลงสำหรับเปียโนก็มีจำนวนไม่น้อย *เดอะลาร์ก* เป็นบทเพลงหนึ่งที่น่าสนใจเป็นอย่างมากเนื่องจากมีเทคนิคการบรรเลงที่ยากและต้องถ่ายทอดการเคลื่อนไหวของนกให้สมจริง การตีความและการกำหนดเทคนิคการบรรเลงที่เหมาะสมจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ทั้งสำหรับผู้วิจัยในการบรรเลงบทเพลงนี้ในการแสดงเดี่ยวเปียโน และสำหรับผู้สนใจทั่วไปที่ต้องการบรรเลงบทเพลง ให้ถูกต้องตามเนื้อหาและลีลาที่ผู้ประพันธ์เพลงต้องการ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาวิเคราะห์และตีความบทเพลง *เดอะลาร์ก*
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในการบรรเลงบทเพลง *เดอะลาร์ก*
3. เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาบทเพลงสำหรับเปียโนของผู้ประพันธ์เพลงชาวรัสเซียคนอื่นๆ
4. เพื่อเผยแพร่การแสดงเดี่ยวเปียโนแก่บุคคลที่สนใจทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

บทเพลง *เดอะลาร์ก* เกี่ยวกับประวัติความเป็นมา ความไพเราะของทำนองและเสียงประสาน องค์ประกอบทางดนตรี แนวคิดเบื้องหลัง เทคนิคการบรรเลงที่สำคัญ การตีความ และการถ่ายทอดอารมณ์

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. คัดเลือกบทเพลงสำหรับการแสดงจากนักประพันธ์ชาวรัสเซีย
2. ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และอาจารย์วิชาทักษะดนตรีในบทเพลงที่ใช้แสดง
3. ศึกษาข้อมูล วิเคราะห์ และฝึกซ้อมบทเพลง
4. แสดงผลงาน
5. จัดพิมพ์และนำเสนอเป็นรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย สามารถสรุปผลที่เกี่ยวข้องกับบทเพลง *เดอะลาร์ก* ในด้านของประวัติ การตีความและเทคนิคการบรรเลงได้ดังต่อไปนี้

เดอะลาร์ก ถูกประพันธ์ขึ้นโดยมิฮาอิล กลินคา (Michael Glinka, ค.ศ. 1804-1857) นักประพันธ์เพลงชาวรัสเซียที่ได้รับการยกย่องให้เป็นบิดาแห่งเพลงพื้นบ้านรัสเซีย เนื่องจากมีความสามารถในการประพันธ์เพลงที่มีการใช้ทำนองเพลงพื้นบ้านได้อย่างไพเราะ *เดอะลาร์ก* เป็นเพลงลำดับที่ 10 จากทั้งหมด 12 บทในชุดเพลง *แฟร์เวลทูลูเซ่นส์ปีเตอร์สเบิร์ก* (Farewell to St. Petersburg) สำหรับนักร้องและเปียโนที่กลินคานำบทกวีที่กวีชาวรัสเซียหลายคนประพันธ์ขึ้น ต่อมา

มิลี บาลาคิเรฟ (Mily Balakirev, ค.ศ. 1837-1910) ได้นำ *เดอะลาร์ก* มาเรียบเรียงใหม่สำหรับเดี่ยวเปียโนซึ่งทำให้เพลงบทนี้กลายเป็นที่รู้จักอย่างแพร่หลาย บาลาคิเรฟเป็นนักแต่งเพลง นักเปียโน และวาทยกรชาวรัสเซีย ซึ่งนิยมประพันธ์เพลงในรูปแบบของดนตรีชาตินิยม (Nationalism) โดยใช้จังหวะและทำนองพื้นบ้านจากท้องถิ่นต่างๆ ในประเทศรัสเซียเป็นวัตถุดิบ³

กลินคาได้แรงบันดาลใจในการประพันธ์ *เดอะลาร์ก* จากบทกวีเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของนกларหรือนกกระจาบฝน ที่ประพันธ์ขึ้นโดยเนสเตอร์ คุโกลนิก (Nestor Kukolnik, ค.ศ. 1809-1868) เพื่อนชาวรัสเซีย บทกวีที่คุโกลนิกประพันธ์ขึ้นนั้น มีดังนี้

*Between the sky and the earth a song is heard.
An unending stream of sound pours louder, louder.
Unseen is the singer in the field where sings so loudly above his
mate the sonorous skylark.
The wind carries the song, to whom, it does not know.
She to whom it is sung, she will understand
who it is from.
Pour on, my song of sweet hope someone remembers me and sighs
furtively.⁴*

ได้ยินเสียงของบทเพลงผ่านทางท้องฟ้าและพื้นดิน
โดยมีเสียงบทเพลงที่ดังขึ้น ถ้าโถมมาไม่มีที่สิ้นสุด
นกร้องปริศนาในทุ่งหญ้า ขับร้องเสียงดังกังวานทั่วผืนฟ้า
เหนือคนรักของเขา
สายลมได้พัดพาเสียงของบทเพลงไปถึงคนที่ไม่รู้ว่าคือใคร
บทเพลงที่ขับร้องเพื่อเธอ เธอจะเข้าใจว่าเสียงของบทเพลง
มาจากที่ใด
หวังว่าจะมีใครได้ยินบทเพลงแล้วจำฉันได้และคิดถึงฉันสักนิดก็พอ⁵

³ ปานใจ จุฬารัตน์, *วรรณกรรมเพลงเปียโน 2* (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551), 113.

⁴ Joanna Hoffman and Barbara Miller, "The Lark Lyrics," accessed March 22, 2021, https://www.lieder.net/lieder/get_text.html?TextId=9698.

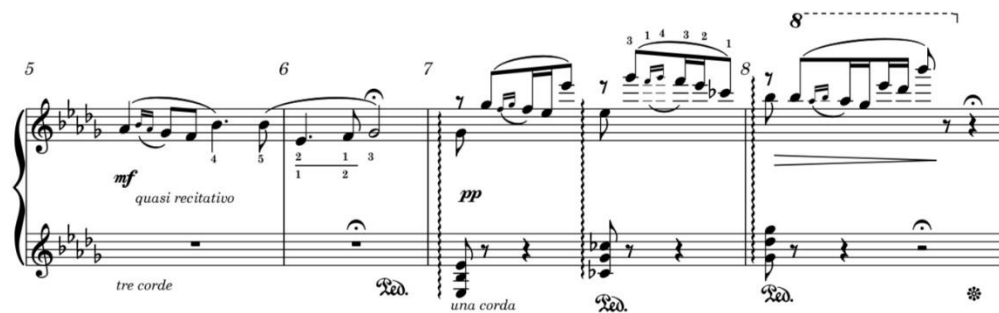
⁵ แปลเป็นภาษาไทยโดย กฤติน สุธรรมชัย

เมื่อบาลาครีฟนำ *เดอะลาร์ก* มาเรียบเรียงสำหรับเปียโนก็ได้เรียบเรียงให้มีการเลียนเสียง การเคลื่อนไหวของนกกระจาบฝนที่เด่นชัดมาก โดยเฉพาะยามโผบิน ในการตีความและการบรรเลง นักเปียโนจึงต้องถ่ายทอดกิริยาอาการของนกกระจาบฝนให้ชัดเจนที่สุด โดยการใช้เทคนิคเฉพาะ หลายประเภท บทเพลงนี้อยู่ในกุญแจเสียง B-flat ไมเนอร์ ช่วงต้นเป็นการปรากฏตัวของนกลาร์ก มีคำว่า *quasi recitativo* หมายถึงบทพูดในการขับร้อง แสดงให้เห็นว่าบาลาครีฟยังคงไว้ถึงเพลง ต้นฉบับที่กลินคาได้ประพันธ์ไว้ การบรรเลงในช่วงนี้ให้บรรเลงราวกับว่ากำลังขับร้องอยู่ซึ่งจะทำให้ เสียงที่ออกมาคล้ายกับเสียงร้องในบทพูด และเมื่อทำนองเดี่ยวในช่วง *quasi recitativo* จบจะเป็น การเลียนเสียงการเคลื่อนไหวของนกกระจาบฝน ควรบรรเลงโดยใช้น้ำหนักนิ้วมือที่เบาและอ่อนโยน อย่างไรก็ตามการทำให้เสียงเบาและอ่อนโยนนั่น ในโน้ตเพลงระบุให้ใช้เพเดิลอุนาคอร์ดตา (*Una Corda Pedal*) ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าไม่ควรใช้ เนื่องจากจะทำให้เสียงขุ่นมัว ไม่เหมือนนกที่เคลื่อนไหว อย่างอิสระ แต่แนะนำให้ใช้น้ำหนักที่กดลงบนคีย์แบบเบาๆ แทนการใช้เพเดิลอุนาคอร์ดตาและ บรรเลงโดยไม่เข้มงวดกับจังหวะ สามารถใช้รูบาโต (*Rubato*) หรือการเยื้องของจังหวะร่วมด้วย โดย ให้ความสำคัญของการทำนองให้เหมือนกับการขับร้อง ใช้เทคนิคการหมุนข้อมือ (*Rotation*) ขณะ บรรเลงโน้ตทำนองหลักจะช่วยให้เสียงที่ออกมาอ่อนหวานมากขึ้น รวมถึงการใช้เทคนิคการบรรเลง ทำนองให้เล่นเสียงต่อเนื่องกัน (*Legato*) การเล่นเสียงต่อเนื่องให้ได้เสียงไพเราะที่สุดเกิดจาก การเลื่อนปลายนิ้วบรรเลงบนคีย์อย่างติดแน่นและใช้น้ำหนักในการบรรเลงให้เกิดเสียงคล้ายเสียงร้อง ขณะเล่นเสียงต่อเนื่อง ให้ออยสังเกตการกดลงบนคีย์ นิ้วที่กดอย่างต่อเนื่องนั้นไม่ทำให้เกิดเสียงที่ มัวหรือเกิดเสียงที่ซ้อนทับ⁶ อารมณ์ของบทเพลงในช่วงต้นต้องสงบนิ่ง ทำเสียงให้นุ่มนวลขณะนกบิน ทำให้ผู้ฟังรู้สึกถึงเสียงร้อง การเคลื่อนไหวของนกและอารมณ์สงบของบทเพลง (ตัวอย่างที่ 1)

ตัวอย่างที่ 1 เดอะลาร์ก ห้องที่ 1-8

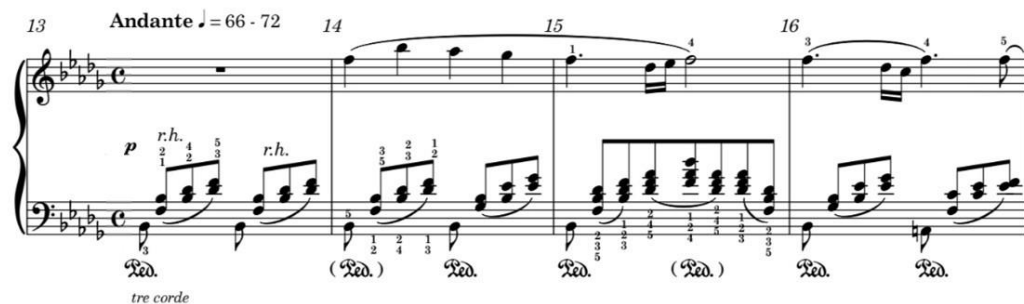

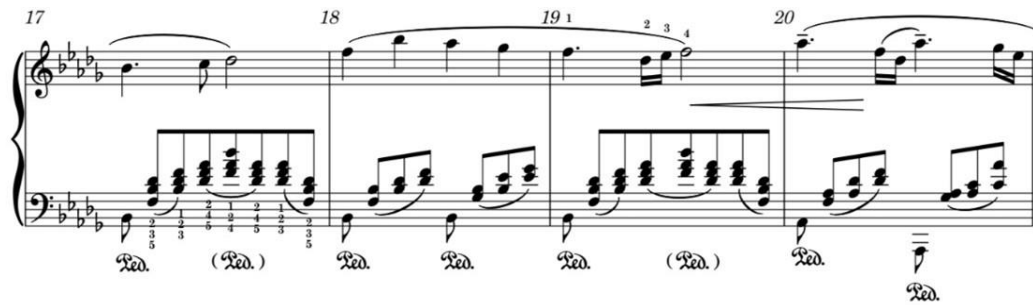
⁶ Josef Hofmann, *Piano Playing with Piano Questions Answered* (New York: Dover Publications, 1976), 24.

จากนั้นบทเพลงเข้าสู่ทำนองหลักเหมือนกับทำนองที่ขับร้องโดยนักร้อง ดังนั้นจึงให้บรรเลงทำนองทั้งหมดเหมือนการขับร้อง มือขวาและมือซ้ายให้ใช้เทคนิคบรรเลงเสียงต่อเนื่องกันและใช้รูปาโตของมือขวาได้แต่ไม่ควรใช้ตลอดเวลาเพราะอาจทำให้จังหวะเคลื่อนมากเกินไป มือซ้ายเป็นตัวแทนของการบรรเลงประกอบ ให้เล่นให้เสียงเบาว่าทำนองหลัก ข้อควรระวังคือเวลากดคอร์ดมือซ้ายที่มีโน้ตหลายตัวพร้อมกัน ควรกดให้ลงพร้อมกัน อย่าให้เสียงของโน้ตบางตัวดังออกมาก่อน ควรแยกซ้อมเฉพาะมือซ้ายก่อน โดยกดกลุ่มคอร์ดที่มีโน้ตหลายตัวให้พร้อมกัน เช่น คอร์ด B-flat ไมเนอร์ ในห้องที่ 13 มีกลุ่มโน้ตที่ต้องกดพร้อมกันคือ กลุ่มโน้ต F และ B, B และ D, D และ F ต้องกดกลุ่มโน้ตทั้งสามกลุ่มต่อกันโดยให้ช่องไฟระหว่างกลุ่มโน้ตดังกล่าวมีจังหวะคงที่ ไม่ใช้รูปาโต ส่วนโน้ตเบสให้กดดังกว่ากลุ่มโน้ตที่เป็นคอร์ดเล็กน้อย เสียงที่ออกมาจะทำให้เกิดความสงบนิ่งได้ดี ในช่วงนี้ยังไม่มี การเคลื่อนไหวของนกกระจาบฝน แต่จะให้ความสำคัญกับการขับร้องของทำนองเป็นหลัก (ตัวอย่างที่ 2)

ตัวอย่างที่ 2 เดอะลาร์ก ห้องที่ 13-20

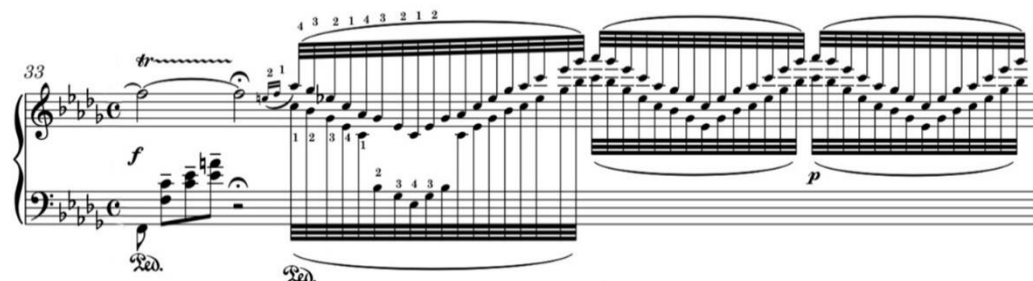

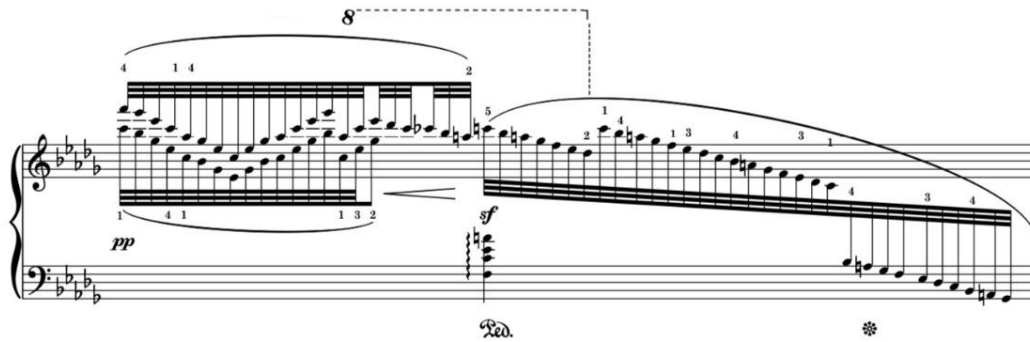

ในช่วงนี้มีการใช้โน้ตประดับ (Ornament) ประเภททริล (Trill) ต้นห้องที่ 33 คล้ายกับนกที่กระพือปีก พร้อมจะโฉบบิน มีการใช้ความเข้มเสียง *f* ช่วงที่มีเครื่องหมายเฟอร์มาตา (Fermata) สามารถยืดจังหวะได้ ซึ่งขณะที่ยืดจังหวะ ก็สามารถทำเสียงให้เบาลงแล้วดั่งขึ้นทันทีคล้ายนกกำลังโฉบบิน จะทำให้ผู้ฟังรู้สึกได้ถึงการพุ่งตัวของนก ถัดจากเฟอร์มาตาจะเป็นการเปลี่ยนการเคลื่อนไหวของนก เป็นการโฉบขึ้นเล็กน้อยก่อนที่จะดิ่งลงและทะยานขึ้นสลับกันไปมา โดยมีช่วงระยะเวลาเปลี่ยนแปลงความสูงต่ำในการทะยานขึ้นกับดิ่งลงของโน้ตไม่มาก จนตอนสุดท้ายทะยานแล้วดิ่งลงด้วยระยะทางแนวดิ่งที่มาก

การทะยานขึ้นและลงนั้นมีเทคนิคคือ จะเห็นได้ว่าโน้ตที่ใช้ในช่วงการโฉบบินนี้มีเพียง 4 ตัว คือ A G E และ C เมื่อพิจารณาโน้ตตอนทะยานลงจะใช้ A G E C ต่อกันไป จะได้ A G E C A G E C เมื่อไล่ขึ้นจะเป็นโน้ต A C E G เมื่อต่อกันไปเรื่อยๆ จะเป็น A C E G A C E G เวลาบรรเลงต้องให้โน้ตเหล่านั้นเชื่อมกันให้เหมือนการโฉบบินของนก และให้เสียงเบา ใช้น้ำหนักกดลงบนคีย์เหมือนผู้บรรเลงสัมผัสคีย์แบบเบาๆ เมื่อมีการเคลื่อนที่ขึ้นลงของโน้ต ให้ใช้ร่างกายเคลื่อนไปตามทิศทางของโน้ตด้วย จะทำให้ตำแหน่งการกดคีย์ง่ายขึ้น และเมื่อกดแล้วรู้สึกสบายขึ้นก็จะสามารถควบคุมเสียงที่ออกมาให้เบาใสราวกับเป็นนกที่บินอยู่ได้เป็นอย่างดี (ตัวอย่างที่ 3)

ตัวอย่างที่ 3 เดอะลาร์ก บางส่วนของห้องที่ 33

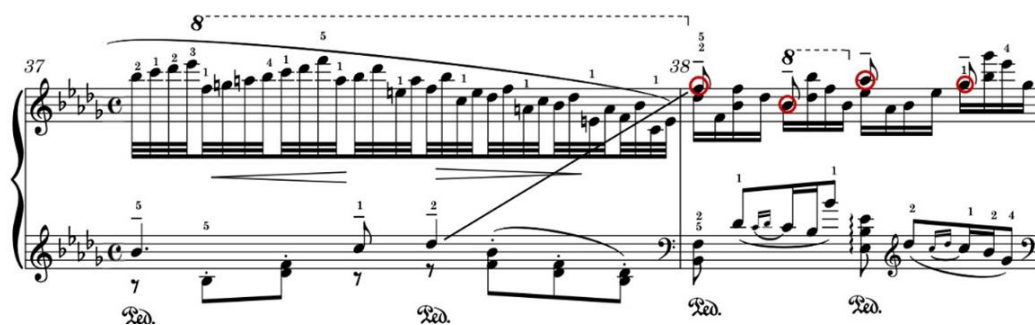

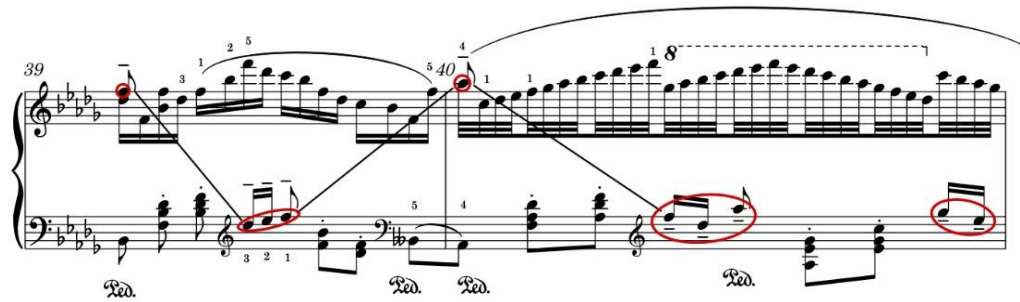

บทเพลงช่วงถัดมาจะเป็นการประสานนำ นักร้อง นักเปียโน และการเคลื่อนไหวของนกมา รวมเข้าด้วยกัน ทำให้ในช่วงบทเพลงส่วนนี้ต้องใช้เทคนิคค่อนข้างมาก ควรจะแยกซ้อมทีละมือ โดยที่ วงกลมไว้เป็นทำนองหลัก ตั้งแต่ห้องที่ 38 เปรียบเหมือนนักร้อง และการขึ้นลงของโน้ตเปรียบถึงนก ที่โฉบบิน กลุ่มคอร์ดจะคล้ายกับแนวเปียโนประกอบ เมื่อซ้อมรวมมือให้เล่นโดยให้ทำนองหลักออกมา ให้ชัดที่สุด การบรรเลงท่อนนี้สามารถใช้รูดกับทำนองหลักได้ เพื่อให้ทำนองยังคงความรู้สึกถึง การขับร้องซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสุดในช่วงท่อนนี้

ในส่วนของการเคลื่อนไหวของนก ให้ใช้น้ำหนักที่กดลงบนคีย์เบากว่าทำนองหลัก แสดงถึงการบินอย่างอิสระของนกขณะที่มันกร้องซ้ำร้องอยู่ ส่วนคอर्डให้เบากว่าทำนองหลักเช่นกัน จะทำให้เพลงในส่วนนี้ออกมาสมดุล การใช้เพดัลให้เปลี่ยนตามกลุ่มคอर्ड โดยจะเปลี่ยนตรงกับโน้ตเบส (ตัวอย่างที่ 4)

ตัวอย่างที่ 4 เดอะลาร์ก ห้องที่ 37-40

ช่วง con bravura ห้องที่ 50 มีความหมายว่าให้บรรเลงโดยใช้ความสามารถขั้นสูงของนักดนตรี จะต้องระวังในเรื่องของการใช้เพดิลตรงที่วงกลมไว้ ความยากตรงช่วงนี้คือ เวลาเปลี่ยนเพดิลส่วนใหญ่จะเปลี่ยนพร้อมกับจังหวะตก แต่ช่วงนี้ต้องเปลี่ยนเพดิลพร้อมกับจังหวะยก เทคนิคคือ ให้เปลี่ยนพร้อมกับตอนกดโน้ตเบส เหตุผลที่ต้องเปลี่ยนเพดิลพร้อมโน้ตเบสคือเพื่อให้เสียงโน้ตเบสนั้นคลุมคอร์ดนั้นด้วย เพราะเบสมีความสำคัญกับคอร์ด ผู้บรรเลงจึงต้องระวังการเปลี่ยนเพดิลให้ดี

การกดคอร์ดต้องใช้ความรวดเร็วและพลังจากนิ้วมืออย่างมาก มีเทคนิคคือให้นึกถึงคอร์ดหรือโน้ตกลุ่มถัดไปที่ต้องบรรเลง ควรฝึกซ้อมกับแบบฝึกหัดฝึกนิ้ว เช่น Hanon เพื่อฝึกความแม่นยำในตัวโน้ตและเพิ่มกล้ามเนื้อของนิ้วมือทำให้นิ้วมือสามารถกะเนระยะและตำแหน่งได้แม่นยำและรวดเร็วขึ้น (ตัวอย่างที่ 5)

ตัวอย่างที่ 5 เดอะลาร์ก ห้องที่ 49-50

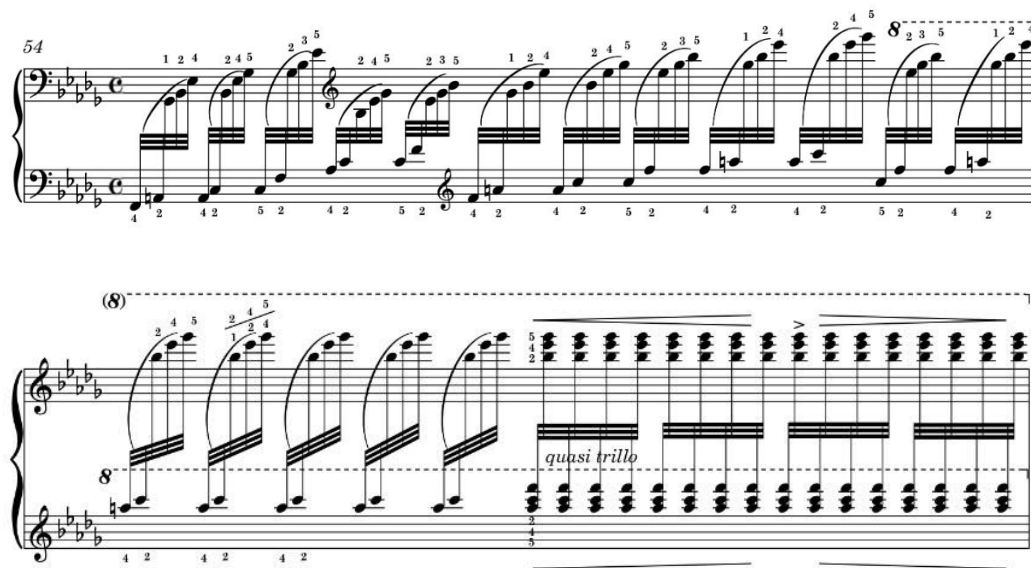

จากนั้นเป็นการเลียนแบบการโฉบขึ้นของนกเป็นหลัก ในห้องที่ 54 ช่วงนี้จะไม่มีส่วนของนักร้องหรือเปียโนเข้ามาร่วม การเลือกใช้นิ้ว (Fingering) ที่กำหนดให้นั้นอาจไม่เหมาะกับนักเปียโนทุกคน ผู้วิจัยแนะนำให้ใช้นิ้วที่เหมือนกันจะกดคีย์ง่ายกว่า เช่น ในห้องที่ 54 มีกลุ่มของโน้ต 5 ตัว ภายใต้เครื่องหมายโยงเสียง (Slur) ทั้งหมด 17 กลุ่ม โน้ต 2 ตัวแรกของแต่ละกลุ่มจะใช้นิ้วชี้เล่น

นิ้วที่กำหนดมาให้ของโน้ตมือซ้าย กลุ่มแรกใช้นิ้ว 4 กับ 2, กลุ่มที่สองใช้นิ้ว 4 กับ 2 และกลุ่มที่สามใช้นิ้ว 5 กับ 2 วนไปเรื่อยๆ ที่แนะนำให้ใช้ในมือซ้ายคือโน้ต 2 ตัวแรกของทุกกลุ่มใช้นิ้ว 3 กับ 1 จะทำให้เล่นได้่ายกว่า เนื่องจากเมื่อไม่ต้องเปลี่ยนตำแหน่งของนิ้วจะสามารถเล่นโน้ตที่ใช้ความเร็วได้ต่อเนื่องและควบคุมเสียงออกมาได้ชัดเจนมากขึ้น

การบรรเลงในช่วงนี้ เมื่อทำนองเคลื่อนที่ขึ้นจะมีความดังเพิ่มขึ้น ดังนั้นให้ไล่ระดับโดยเพิ่มความดังของเสียงจนมาถึงช่วง quasi trillo ให้เล่นคอร์ดสลับกันเหมือนทริล แล้วจึงลดความดังลง (ตัวอย่างที่ 6)

ตัวอย่างที่ 6 เดอะลาร์ก บางส่วนของห้องที่ 54

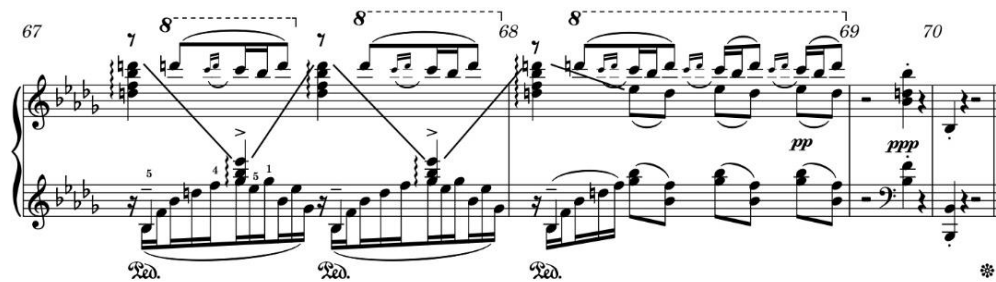

ห้องที่ 64 จะเป็นการเลียนการเคลื่อนไหวของนก มีการไล่ระดับลงเรื่อยๆ จะเห็นคำว่า *sempre pp e veloca* ซึ่งมีความหมายว่าให้กรีดกรายไต่บินโดยใช้ระดับเสียงที่เบามากตลอด เปรียบเหมือนนกที่ไต่บินด้วยความเร็ว เทคนิคในการบรรเลงคือให้กดโน้ตมือขวาและซ้ายให้ต่อเนื่องกันโดยไม่แซ่ นิ้วไว้ ให้รู้สึกถึงโน้ตที่วิ่งผ่านแต่ละนิ้วที่กดลงไปอย่างมั่นคงและแผ่วเบา จะทำให้เสียงออกมาใสเหมือนนกที่กำลังไต่บินจริงๆ ให้ฝึกซ้อมโดยสังเกตการเคลื่อนที่ของโน้ตให้ต่อเนื่อง สามารถเพิ่มความต่อเนื่องของโน้ตเพิ่มเติมจากแบบฝึกหัดนี้ เช่น Hanon หรือ Czerny เพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อนิ้วมือและฝึกการบรรเลงโน้ตด้วยความรวดเร็วได้ต่อเนื่องกันได้ดียิ่งขึ้น (ตัวอย่างที่ 7)

ตัวอย่างที่ 7 เดอะลาร์ก ห้องที่ 58-64

ช่วงสุดท้ายของบทเพลงห้อง 65-69 เป็นเหตุการณ์ที่นกกระจาบบินกลับรังที่ไกลออกไป ทั้งความเงียบสงบไว้ตอนจบ ช่วงนี้จะเห็นคำว่า poco a poco ซึ่งแปลว่าค่อยๆ และคำว่า morendo ซึ่งแปลว่าค่อยๆ จางหายไป เทคนิคในการบรรเลงช่วงนี้คือให้เล่นช้าลงและใช้เสียงที่เบา ลงตามความเร็วที่ลดลง จนไปถึงจุด *ppp* เปรียบเสมือนนกที่ได้บินกลับรังที่ไกลออกไปเรียบร้อยแล้ว ผู้ฟังจะรู้สึกได้ถึงอาการจางลงของเสียงและความเร็วที่ลดลงจนหยุดนิ่ง ซึ่งถือได้ว่าเป็นจุดสำคัญของตอนนี้ วิธีการฝึกสามารถใช้แบบฝึกหัดนิ้วที่ฝึกการบรรเลงโน้ตแยก (Arpeggio) ใน Hanon ช่วยให้มือซ้ายบรรเลงได้อย่างไหลลื่นขึ้น (ตัวอย่างที่ 8)

ตัวอย่างที่ 8 เดอะลาร์ก ห้องที่ 65-70

สรุปผลการวิจัย

ความเข้าใจในบทเพลงมีความสำคัญอย่างมากที่ทำให้ผู้แสดงสามารถถ่ายทอดทำนองและความรู้สึกไปยังผู้ฟังได้ตรงตามเจตนารมณ์ของผู้ประพันธ์ จากบทวิเคราะห์ห้มีการเสนอเทคนิคและความเข้าใจในแต่ละช่วงของบทเพลงที่เป็นประโยชน์ ทำให้ผู้ฟังเห็นภาพนกที่โผบินออกมาจากเสียงเพลงได้อย่างชัดเจน

วันและสถานที่จัดแสดง

การแสดงเดี่ยวเปียโนจัดขึ้นเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ.2563 เวลา 13.00 น. ณ หอแสดงดนตรีธรรมสรวง (Tongsuang's Concert Salon & Studio) จังหวัดปทุมธานี แบ่งออกเป็น 2 ช่วง ช่วงแรก 30 นาที ช่วงหลัง 40 นาที รวมเวลาที่ใช้ในการแสดงทั้งสิ้นประมาณ 1 ชั่วโมง 25 นาที

บรรณานุกรม

- ณัชชา พันธุ์เจริญ. *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เกศกะรัต, 2552.
- ปานใจ จุฬาพันธุ์. *วรรณกรรมเพลงเปียโน 2*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2551.
- Hoffman, Joanna, and Barbara Miller. "The Lark Lyrics." Accessed March 22, 2021.
https://www.lieder.net/lieder/get_text.html?TextId=9698.
- Hofmann, Josef. *Piano Playing with Piano Questions Answered*. New York: Dover Publications, 1976.
- Philip, Robert. *The Classical Music Lover's Companion to Orchestral Music*. New Haven, CT: Yale University Press, 2018.
- Slonimsky, Nicolas. *Baker's Biographical Dictionary of Musicians*. 8th ed. New York: G. Schirmer, 1992.